

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 41/2023 8.10.2023

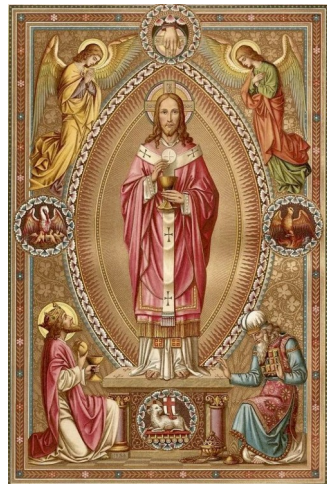
Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„O nic się już nie martwcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.” (z 2. czyt. dzisiejszej Mszy św.)

Świat wciąż uparcie próbuje budować i realizować swoje projekty bez Chrystusa. Przypatrzmy się też nam samym. Czy wszystko co robisz jest na Nim budowane?

ks. Robert Grohs, proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Dzisiaj rozpoczyna się październik, miesiąc różańca i misji. Zachęcam wszystkich do doświadczenia piękna modlitwy różańcowej, kontemplując z Maryją tajemnice Chrystusa i wzywając Jej wstawiennictwa w potrzebach Kościoła i świata.” (1.10) „Každy człowiek ma obok siebie opiekuna,

którego dał nam Pan jako wsparcie, aby pomagał nam wstać, kiedy się zatrzymujemy, aby nami pokierował, kiedy zgubimy drogę. Wsłuchujmy się w głos naszych Aniołów!” (2.10) „Istotą procesu synodalnego jest podstawowa prawda, której nigdy nie możemy stracić z oczu: jego cel stanowi słuchanie, zrozumienie i wprowadzenie w życie woli Bożej.” (3.10) „Synod służy przypomnieniu nam o tym: nasza Matka Kościół zawsze potrzebuje oczyszczenia, bycia „odbudowaną”, ponieważ wszyscy jesteśmy ludem grzeszników, którym przebaczone, zawsze potrzebujemy powrotu do źródła, jakie stanowi Jezus, aby dotrzeć do wszystkich z Jego Ewangelią.” „Oto główne zadanie Synodu: ponownie skierować nasze spojrzenie na Boga, aby być Kościołem spoglądającym na ludzkość z miłosierdziem. Kościołem zjednoczonym i braterskim, który słucha i rozmawia; Kościołem, który błogosławi i dodaje otuchy, który pomaga osobom szukającym Pana.” (4.10) „Przyjmujące spojrzenie Chrystusa wobec cierpiących i odrzuconych zaprasza nas do bycia Kościołem gościnnym, powtarzającym wszystkim: „Przyjdźcie, utrudzeni i uciśnieni, wy, którzy zagubiliście drogę, wy, którzy zamknęliście drzwi nadziei: Kościół jest tu dla was!” (7.10)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w 27. Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca by odpuścił „grzechy, które niepokoją nasze sumienia”, i udzielił nam „tego, o co nie ośmielamy się prosić”.
2. Dzisiaj po Mszy św. porannej odbędzie się w kościele spotkanie członków Żywego Różańca.
3. Zapraszamy na nabożeństwa różańcowe codziennie o 17:15 z wyjątkiem soboty (po Mszy św. porannej). Dzieci zapraszamy na różaniec dla nich w poniedziałki, środy i piątki o 16:30.
4. W piątek będziemy obchodzili wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera. W tym dniu, w 106. rocznicę objawienia fatimskiego i Cudu Słońca, odbędzie się ostatnie w tym roku różańcowe nabożeństwo fatimskie.
5. Za tydzień będziemy obchodzić Dzień Papieski.
6. Można już zamawiać modlitwę za naszych kochanych zmarłych: wypominki jednorazowe – 1. listopada na cmentarzu (różaniec i Msza św.), oktawalne – przez 8 dni (różaniec i Msza św.) oraz roczne (Msza św. w pierwszą niedzielę każdego miesiąca). Formularze znajdują się pod chórem.
7. Przypominam, że każdego dnia roboczego można zgłaszać swoje dzieci i oddawać je pod fachową opiekę do Domu św. Józefa po lekcjach w szkole na zajęcia w Oratorium św. Józefa.
8. W najnowszej „Niedzieli” polecam artykuł o tym, jak modlić się na różańcu bez odczuwania monotonii oraz tekst zawierający recepty na długie małżeństwo.
9. W „Oblubieńcu” znajdziemy tekst o Cudzie Słońca i o bł. ojcu Honoracie.

Cud Słońca

13 października 1917 roku w Fatimie Matka Boża po raz szósty ukazała się trojgu portugalskim pastuszkom. Dzieciom towarzyszył ogromny tłum. Ludzie pobożni przyszedli z nakazu sumienia, inni ze zwykłej ciekawości. Niektórzy znaleźli się tam z obowiązku służbowego. Trzy miesiące wcześniej Maryja zapowiedziała: W październiku powiem wam, kim jestem i czego chcę oraz dokonam cudu, który wszyscy zobaczą, aby uwierzyli. Wezwania Matki Bożej skierowane do ludzi oraz tajemnice, które otrzymały dzieci miały uzyskać potwierdzenie, które powinno przekonać każdego co do prawdziwości objawień.

13 października 1917 r. w pobliżu Hiacynty, Franciszka i Łucji zgromadził się kilkudziesięciotysięczny tłum. Niektórzy szacują liczbę świadków cudu słońca w Fatimie na ponad 100 tys. ludzi. Nic dziwnego, że wysłane przez władze prześladowujące Kościół oddziały wojskowe nie powstrzymały napierającego tłumu, który starał się dostać jak najbliżej pastuszków.

W pewnym momencie dzieci jak przy poprzednich objawieniach dostrzegły błysk światła, po którym Matka Boża pojawiła się nad krzewem. Scenę rozmowy Maryi z dziećmi oraz sam cud słońca zwięźle opisał w swojej książce „Fatima – orędzie tragedii czy nadziei” Antonio A. Borelli:

ŁUCJA: Czego Pani sobie życzy ode mnie?

MATKA BOŻA: Chcę ci powiedzieć, aby wybudowano tu kaplicę na moją cześć. Jestem Matką Bożą Różańcową. Odmawiajcie w dalszym ciągu codziennie Różaniec. Wojna się skończy, a żołnierze wkrótce wrócą do swoich domów.

ŁUCJA: Miałam prosić Panią o wiele rzeczy, o uzdrowienie kilku chorych, nawrócenie niektórych grzeszników, etc.

MATKA BOŻA: Jednych uzdrowię, innych nie. Trzeba, aby się poprawili i prosili o przebaczenie swoich grzechów. I ze smutnym wyrazem twarzy dodała: Niech nie obrażają więcej Boga naszego Pana, który już i tak jest bardzo obrażany.

Następnie, rozchylając dłonie, Najświętsza Maryja Panna zaczęła odbijać się w słońcu, podczas gdy unosiła się, odbicie Jej światła cały czas padało na słońce.

Wtedy to Łucja wykrzyknęła: Spójrzcie na słońce!

Po tym jak Najświętsza Maryja Panna znikła w bezmiarze nieboskłonu, wizjonerzy byli świadkami trzech następujących scen: pierwsza z nich symbolizowała tajemnice radosne różańca, następna tajemnice bolesne, a ostatnia tajemnice chwalebne (tylko Łucja widziała te trzy sceny; Franciszek i Hiacynta widzieli tylko pierwszą z nich).

Obok słońca zobaczyli pojawiającego się świętego Józefa z Dzieciątkiem Jezus oraz Matkę Bożą Różańcową. Była to Święta Rodzina. Maryja była ubrana w białe szaty i w niebieski płaszcz. Święty Józef także był ubrany na biało, natomiast Dzieciątko Jezus miało okrycie w jasnoczerwonym kolorze. Święty Józef pobłogosławił tłum wykonując trzykrotnie znak krzyża. Dzieciątko Jezus uczyniło to samo. Następna była wizja Matki Boskiej Bolesnej i Chrystusa Pana obarczonego cierpieniem w drodze na Kalwarię. Jezus pobłogosławił lud czyniąc znak krzyża. Matka Boża nie miała w piersi miecza. Łucja widziała jedynie górną część ciała Pana Jezusa. Ostatnia była chwalebna wizja Matki Bożej Karmelitańskiej, ukoronowanej na Królową Nieba i Ziemi oraz trzymającej w swych ramionach Dzieciątko Jezus.

Podczas gdy obrazy te ukazywały się jeden po drugim oczom wizjonerów, wielki tłum złożony z kilkudziesięciu tysięcy osób był świadkiem cudu słońca. Podczas całego trwania objawienia padał deszcz. Przy końcu spotkania Łucji i Najświętszej Maryi Panny, w chwili gdy Maryja zaczęła się unosić, a dziewczynka wykrzyknęła słowa „Popatrzcie na słońce!”, chmury się rozpierzchny odsłaniając słońce, które wyglądało jak ogromny srebrny dysk. Lśniło tak intensywnie, jak jeszcze nigdy, lecz jego blask nie oślepiał. Trwało to tylko chwilę. Ta ogromna kula zaczęła jakby „tańczyć”. Słońce było jakby gigantycznym ognistym kołem, kręcącym się szybko. Zatrzymało się na jakiś czas, zanim znów zaczęło kręcić się wokół swojej osi z oszałamiającą prędkością. Następnie zaczęło przybierać różowy kolor na krawędziach i ślizgać po niebie, wirując i rozsypując czerwone snopy płomieni. Światło to odbijało się na ziemi, na drzewach i krzewach, a także na twarzach ludzi i na ich ubraniach, przyjmując świetliste różnobarwne odcienie. Trzykrotnie ożywiona szaleńczym ruchem kula ognia zaczęła drżeć i trząść się. Wydawało się, że opadając ruchem zygakowatym spadnie na przerażony tłum. Wszystko to trwało około dziesięciu

minut. Na końcu słońce wspięło się znów wijącym ruchem do punktu, z którego zaczęło opadać, na nowo przyjmując swój spokojny wygląd i odzyskując zwykłą jasność swego światła.

Wielu ludzi zauważyło, że ich ubrania przemoknięte deszczem, od razu wyschły. Cud słońca został także zaobserwowany przez wielu świadków znajdujących się poza miejscem objawień, w promieniu około czterdziestu kilometrów.

Fragment życia bł. Honorata Koźmińskiego

Pobył na pustyni w Zakroczymiu

Wszecstronna działalność o. Honorata została nagle przerwana przez kasatę klasztoru kapucynów w Warszawie 28/29 listopada 1864 r. Razem ze współbraćmi znalazł się on w klasztorze kapucyńskim w Zakroczymiu. Zakonnicy podlegali ścisłej inwigilacji i licznym ograniczeniom ze strony policji carskiej. To zamknięcie i skazanie na bezczynność o. Honorat przyjął jako „największy dowód dobroci Boskiej” (Not. duch., s. 9). Przede wszystkim zajął się reformą własnego życia. Wiele czasu poświęcał na modlitwę. Odprawił rekolekcje 40-dniowe. Od 1867 r. rozpoczął systematycznie prowadzić Notatnik duchowy.

Bł. Honorat po kasacie klasztorów przez władze carskie, w okolicznościach, w których wszystko się sprzysięgło i prowadziło do ruiny życia zakonnego, pod natchnieniem Ducha Świętego, podjął śmiałą inicjatywę powołania do życia nowych zgromadzeń zakonnych, w odmiennych niż dotąd formach. Warunki, w jakich działał, trafnie określił jego włoski biograf Fernando da Riese Pio X: „Ciasny klasztor kapucyński w Zakroczymiu (...) robił wrażenie katakumb (...), ale w rzeczywistości był kwitnącym ogrodem. W siedemdziesiątych i osiemdziesiątych latach powołał do życia najwięcej zgromadzeń zakonnych. Kościół kapucynów w Zakroczymiu, a zwłaszcza konfesjonał o. Honorata był rzeczywiście żywotnym ogrodem, gdzie z jednego pnia wyrastały coraz to nowe konary”.

3. Pierwszym zgromadzeniem życia ukrytego, a trzecim z kolei, były Siostry Posłanniczki Królowej Serca Jezusowego powołane do istnienia 2 lutego 1874 r. Podjęły one zadania oświatowo-wychowawcze na terenie Królestwa Polskiego zamiast skasowanych wcześniej felicjanek. Współzałożycielką była Józefa Chudzyńska (1838-1915).

4. Objawienia Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej w 1877 r. w Gietrzwałdzie były impulsem dla o. Honorata, by ze swoich licznych penitentek – dziewcząt wiejskich – zawiązać Zgromadzenie Sióstr Służek Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej 7 października 1878 r., którego głównym zadaniem jest praca wśród ludu wiejskiego. Na współpracownicę do tego dzieła o. Honorat wybrał Rozalię Szumską (1856-1916).

5. Ojciec Honorat był bardzo wrażliwy na wszelką materialną i moralną biedę ludzką. Wspólnie z penitentką Sługą Bożą Małgorzatą Łucją Szewczyk (1828-1905)

założył 8 kwietnia 1881 r. Zgromadzenie Siostrzyczek Ubogich, które zajmowały się ubogimi, ułomnymi i dziećmi potrzebującymi pomocy. W 1891 r. siostry za wiedzą o. Honorata przeniosły się do Galicji, przywdziewając habitę franciszkańską i przyjęły nazwę Córek Matki Bożej Bolesnej (serafitki).

6. W następnym roku O. Honorat zajął się problemem ludzi chorych i cierpiących. Do tego celu u sióstr posłanniczek znalazł młodą i energiczną siostrę Kazimierę Gruszczyńską (1848-1927). Dnia 26 kwietnia 1882 r. zawiązało się Zgromadzenie Sióstr Franciszkanek od Cierpiących. Siostry poświęciły się służbie chorym w formach zorganizowanych, jak również nawiedzając oczekujących ich opieki w domach prywatnych.

7. Jesienią tego samego roku – 12 listopada bł. Honorat zawiązał nowe Zgromadzenie Sióstr Westiarek Jezusa, wspólnie ze swą penitentką Józefą Kawecką (1821-1886), którym za zadanie wyznaczył przygotowywanie szat liturgicznych oraz troskę o czystość świątyń.

8. W dziewiętnastym wieku poważnym problemem społecznym była sytuacja służących w miastach. Narażone one były na wiele niebezpieczeństw moralnych i szkód materialnych. Do opieki nad tym stanem powołał bł. Honorat Zgromadzenie Sług Jezusa, założone 8 grudnia 1884 r. przy współpracy Eleonory Motylowskiej (1856-1932).

9. Kolejną fundacją bł. Honorata było Zgromadzenie Córek Najczystszego Serca Maryi, założone wspólnie z Paulą Malecką (1852-1927) 8 grudnia 1885 r. Siostronom zalecił zajmowanie się nauką dzieci w formie zorganizowanej, jak też indywidualnie.

10. Dla osób poświęcających się pracy zawodowej bł. Honorat założył 10 grudnia 1887 r. wspólnie z Marylą Witkowską (1866-1895) Zgromadzenie Sióstr Najświętszego Imienia Jezus. Siostry podejmowały prace rękodzielnicze, by wpływać na podnoszenie poziomu moralnego tej grupy ludzi.

11. Bł. Honorat mimo zamknięcia w klasztorze żywo interesował się losem ludzi pracy, zwrócił więc uwagę na powstające i rozwijające się fabryki. Dziewczętom rzuconym w wir rodzącego się przemysłu chciał przyjść z pomocą. Do tego dzieła wybrał Anielę Różę Godecką (1861-1937). Dnia 4 października 1888 r. zawiązało Zgromadzenie Małych Sióstr Niepokalanego Serca Maryi (siostry fabryczne).

12. Dnia 21 listopada 1888 r. powstało Zgromadzenie Sióstr Wynagrodzicielek Najświętszego Oblicza. Współzałożycielką była świątobliwa osoba Eliza Cejzik (1858-1898). Jako główne zadanie założyciel powierzył im wynagradzanie zniewag wyrządzonych Najświętszemu Obliczu.

13. Swoją troskę kierował bł. Honorat nawet ku zmarłym pozostającym w czyśćcu. Zadanie ratowania tych dusz podjęło Zgromadzenie Sióstr Wspomożycielek dusz Czyścicowych, założone 12 listopada 1889 r. Do współpracy w tym dziele powołana została Wanda Olendzka (zm. 1892 r.).

14. W dwa lata później, 21 listopada 1891 r., o. Honorat założył Zgromadzenie Córek Maryi Niepokalanej, które poświęciło się pracy wśród ludzi w miastach i szczególnej czci Maryi Niepokalanej. W dziele rozwoju Zgromadzenia ofiarnie współpracowała Ludwika Gąsiorowska (1864-1949).

W Zakroczymiu o. Honorat przeżył 28 lat. Okazało się właśnie, że te lata spędził

bardzo pracowicie i z wielkim pożytkiem dla Kościoła oraz własnego narodu. Bóg sprawił, że internowany zakonnik założył tu ponad 20 wspólnot zakonnych życia ukrytego. Z powodu liczego i wprost nieprzerwanego napływu ludzi do kościoła kapucynów, władze carskie osadziły w Zakroczymiu posterunek tajnej policji, a żandarmi wchodzili do klasztoru w każdej porze dnia, nawet do refektarza w czasie posiłku zakonników. Osoby przyjezdne były w szczególności w sposób obserwowane i legitymowane. W kościele żandarmi przysłuchiwali się naukom katechizmowym, liczyli osoby przystępujące do Komunii św., krążyli wśród modlących się, którzy najczęściej nie reagowali na ich obecność.

Mysli błogosławionego Honorata na wybrane dni października

8. Starajcie się o obserwację, a zobaczycie, że Wam Pan Bóg przyśle bardzo wiele. (Lsł 68)

9. (...) trzeba mieć więcej ufności, pokoju, wdzięczności ku Bogu i nie kłopotać się o zgromadzenie, bo to są dzieła Boże, które On sam strzeże, sam oczyszcza, sam dopuszcza próby dla wydoskonalenia i sam da wytrwanie do końca. (Lsł 181)

10. Jak nie od razu człowiek z dziecięcia staje się dorosłym, tak i w doskonałości powolny nieraz postęp i zauważyć go nie można. (PTA 211)

11. (...) jakaż jest dobroć tego Boga, kiedy On duszę tak niewierną nie tylko nie odpycha od siebie, ale jeszcze nieraz pociechami swymi ją pociąga i podtrzymuje. (ND 415)

12. Dla człowieka nawróconego stosowniejsze są akty skruchy niż miłości, byle z miłości pochodziły. (ND 449)

13. Jak dobry jest Bóg, ja mogę to dosłownie powiedzieć: bo codziennie od Chrystusa wychodzę, do Chrystusa idę i do Chrystusa powracam. (ND 257)

14. Dusza w Bogu jest jak gąbka w morzu. (ND 298)

15. Wszystko, co nie jest Tobą, nie może mnie ucieszyć. (ND 181)

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 8.10 – 27. Niedziela w Ciągu Roku

7:15 Różaniec św.

8:00 † Stanisława i Pelagię Kozuchów

11:00 O Boże błogosławieństwo dla Gabriela Oziębały, jego rodziców i chrestnych z okazji Chrztu św. oraz dla Zosi z okazji 4. urodzin

17:15 Nabożeństwo różańcowe

18:00 † Reginę (r.), Stefana, Ryszarda i Bogusława Pietrzaków

Poniedziałek 9.10

17:15 Nabożeństwo różańcowe

18:00 † Bronisława Jelonka od Katarzyny i Jerzego Grabiasz z rodziną
Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 19.00)

Wtorek 10.10

7:00 † Sabinę Zajęc z okazji urodzin

17:15 Nabożeństwo różańcowe

18:00 Halinę Piskorek od córek Agaty i Renaty

Środa 11.10

17:15 Nabożeństwo różańcowe

18:00 Nowenna do św. Józefa i Msza św.

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny
- 3.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Krystyny, Józefa, Krystyny, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny, Sylwii, Anny, Edwarda, Pauliny, Małgorzaty, Doroty i Beaty
- 4.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 5.) O pokój na Ukrainie oraz o nawrócenie Rosji, a dla poległych i zamordowanych o pokój wieczny
- 6.) † Weronikę i Józefa Kałów, Bronisława Dawidowicza, Piotra Marczaka, Eugenię i Władysława Dzieżów
- 7.) † Martę (20 r.) i Krzysztofa Zawadzkich, Mariannę i Bolesława Marczyków
- 8.) † Monię Rataj od Zakładu Pogrzebowego Cieśla
- 9.) † Reginę, Edwarda, Jerzego, Stanisława i Jadwigę Wróblów, Annę, Nikodema, Zygfryda i Adolfa Pasternaków, Lucynę i Stefana Krotłów oraz Urszulę Hatlapę
- 10.) † Wiesława Lamika od Agnieszki i Darka z dziećmi
- 11.) † Lilę Dawidowicz od rodziny Kasprzaków
- 12.) † Mieczysława Błaszczyka (19 r.)
- 13.) † Ireneusza Obałę (2 r.) od córki, syna, wnuka i wnuczki
- 14.) † Barbarę Paruzel od cioci Janiny Paruzel z rodziną
- 15.) † Tadeusza Kota (1 r.)
- 16.) † Jerzego i Andrzeja Kempów, Józefa i Marcina Marczyków, Bronisławę, Genowefę i Adama Urbańczyków
- 17.) † Stanisławę i Kazimierza Dąbrowskich, Eleonorę, Stanisława i Jana Popów
- 18.) † Andrzeja Derbisza od Machurów i Chełmeckich
- 19.) † Bronisława Kweca od rodziny Paludkiewiczów, Krawczyków i Jandurów
- 20.) † Janinę Janik od córki Izy
- 21.) † Marcina Wojciowa od Zakładu Pogrzebowego Cieśla
- 22.) † Jana Kozucha od córki Zdzisławy z rodziną
- 23.) † Małgorzatę Kałę od kuzynek męża Henryka z rodzinami

Czwartek 12.10

17:15 Nabożeństwo różańcowe

18:00 † Janinę (3 r.), Władysława i Andrzeja Lamików oraz Henryka Kasprzaka

Piątek 13.10 – Wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera

17:15 Nabożeństwo różańcowe

18:00 † Cecylię (5 r.) i Władysława Paruzelów

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21.00)

21:00 Fatimskie nabożeństwo różańcowe

Sobota 14.10

9:00 † Tadeusza Kota od żony i córki Marzeny z rodziną

Nabożeństwo różańcowe

18:00 † Michała, Annę, Jana i Jerzego Kurzejów, Wandę Piątczak, Rozalię i Jana Pytlasów oraz Bolesława Dziudę

Niedziela 15.10 – 28. Niedziela w Ciągu Roku

7:15 **Różaniec św.**

8:00 † Franciszka Bugaja, Mariannę, Jana i Andrzeja Mików

11:00 O Boże błogosławieństwo dla Danusi Kurasińskiej z okazji 1. urodzin

O Boże błogosławieństwo dla Barbary i Henryka Janików z okazji 35. rocznicy zawarcia sakramentu małżeństwa

17:15 **Nabożeństwo różańcowe**

18:00 † Janinę (4r.) i Lucjana Kwiędaczów

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od wtorku do czwartku, 15:00–17:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:30 – 18:00 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa w niedzielę o 7:15; w poniedziałek o 17:25; w wtorek o 17:15; w środę o 19:00; we czwartek o 7:30 i sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – sobota o 10:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 18:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek i środa po wieczornej Mszy św. lub po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie przez tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiwreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafiwreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881